

De Schiethouding - KKK

De schiethoudingen voor Klein Kaliber Karabijn worden volgens dezelfde regels opgebouwd als voor het schieten met KKG. De houdingen moeten in details echter aangepast worden voor de afwezigheid van een schietriem en de afwijkende specificaties voor de karabijn ten opzichte van het Vrij- en Sportgeweer. Met name voor: het lagere gewicht, hogere trekkerdruk, andere kolfafmetingen, niet verstelbare kolplaat en wangstuk en de afwezigheid van een handstop en schouderhaak.

KKK Erma EM-1 .22LR 2.48kg

KKK Anschutz Model 54 .22LR

Erma Lever-action .22LR

De skeletstructuur wordt door de schutter maximaal benut om maximale ondersteuning te krijgen en het gebruik van spierkracht zo klein mogelijk te houden, daarmee een stabiele houding creërend zonder dat er door de opgewekte spierspanning ongewenst grote bewegingen in de karabijn ontstaan. De steun van de skeletstructuur wordt, waar nodig, aangevuld met een *minimum aan statische spierspanning* met de spieren in een ingetrokken toestand.

De Knielende schiethouding

Om zoveel mogelijk steun van de skeletstructuur te benutten is de stand van de linkerarm steiler dan bij KKG. Gevolg is, dat de houding ook meer rechtop zal zijn (academische houding), dit een grotere knik in de pols van de steunhand zal veroorzaken en een lichte toename van de zijdelingse bewegingen.

Een groot verschil met Klein Kaliber Karabijn is dat vanwege de afwezigheid van een schietriem de linkerhand de lade van de karabijn moet vastpakken. Om maximale grip tussen de hand en de karabijn te behouden is een schiethandschoen met anti-slip materiaal een vereiste. De karabijn wordt recht boven het polsgewricht op de muus van de steunhand geplaatst voor een maximaal gebruik van de skeletstructuur.

De kolplaat wordt zo hoog mogelijk in de schouder ingezet om de richtmiddelen in lijn met het richtende oog te krijgen zonder het hoofd overmatig naar voren te hoeven knikken.

De kolf wordt zo ver mogelijk naar binnen toe in de schouderholte geplaatst om de richtmiddelen zo goed mogelijk in lijn met het richtende oog te krijgen en het zwaartepunt zo veel mogelijk naar de schutter toe te brengen.

De karabijn wordt tussen de schouder en de steunhand gefixeerd door druk van de wang op het wangstuk.

De schouders zijn ontspannen en de schouderlijn loopt horizontaal. De rechterschouder wordt *niet opgetrokken of naar de kolplaat toegebruikt*.

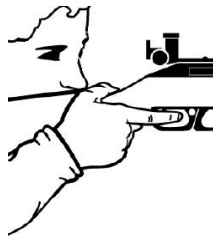
De karabijn wordt, meer als bij KKG, naar het richtende oog toe gekanteld om de richtmiddelen in lijn met het richtende oog te krijgen.

De trekkerhand houdt de greep stevig vast en is evenredig met de benodigde trekkerdruk (hogere trekkerdruk – stevigere grip) De hand wordt zodanig geplaatst dat de trekkerfinger in een correcte stand (haaks) op de trekker staat. De duim wordt over de greep geplaatst.

Het gewicht van de rechterarm trekt de karabijn in de schouder.

Om ongewenst bewegen en verplaatsen of verschuiven van de steunpunten tijdens het laden en schijven wisselen zo veel mogelijk te beperken blijft de steunhand de karabijn stevig op dezelfde plak vasthouden en wordt de kolf op het (rechter)been afgesteund.

De trekkerhand houdt de greep stevig vast...

...de duim wordt over de greep geplaatst

De Staande schiethouding

Er is weinig verschil tussen de staande houding bij Vrij geweer en Karabijn. Het lichtere gewicht van de karabijn vereist een wat meer richting de schijf verplaatst zwaartepunt en daardoor een meer rechte stand van het bovenlichaam. Bovendien veroorzaakt het lichter gewicht van de karabijn een lichte toename van de (zijdelingse) bewegingen.

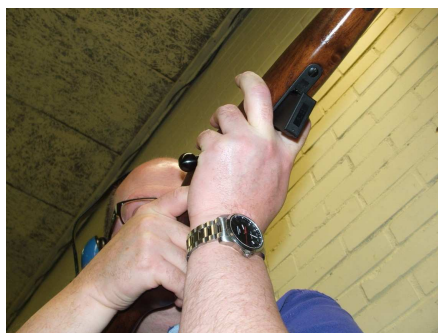
De karabijn wordt recht boven het polsgewricht van de steunhand geplaatst voor een maximaal gebruik van de skeletstructuur. Afhankelijk van de lichaamsbouw van de schutter zal het nodig zijn om de karabijn met een gebalde vuist of met geknikte of gestrekte vingers te ondersteunen. Om maximale grip tussen de hand en de karabijn te behouden is een schiethandschoen met anti-slip materiaal een vereiste.

Opeenvolgend van linksboven naar rechtsonder (1 t/m 5) zijn de houdingen van de steunhand voor schutters met lange armen tot schutters met korte armen aangegeven.

Veel karabijnen zijn standaard uitgerust met een 5-schots, 20-schots en soms zelfs een 20-schots magazijn. Dan is het bijna of geheel onmogelijk om de karabijn op de vuist (foto nr.3 hierboven) af te steunen. Bovendien is de lade vaak smal en afgerond, waardoor een zeer wankel steunvlak ontstaat. In dat geval kan de smalle lade in de schutter zijn voordeel werken. Om de karabijn voldoende hoog voor het richtende oog te krijgen, wordt de trekkerbeugel van de karabijn op de vlakke handpalm gelegd en wordt de lade tussen de wijsvinger en de middelvinger geklemd. Hierdoor ligt de karabijn geheel in de steunhand verankerd.

De kolfplaat wordt zo hoog mogelijk in de schouder ingezet om de richtmiddelen in lijn met het richtende oog te krijgen zonder het hoofd overmatig naar voren te hoeven knikken.

Net als in de knielende houding wordt de kolf zo ver mogelijk naar binnen toe in de schouderholte geplaatst om de richtmiddelen zo goed mogelijk in lijn met het richtende oog te krijgen en het zwaartepunt zo veel mogelijk naar de schutter toe te brengen.

De karabijn wordt tussen de schouder en de steunhand gefixeerd door druk van de wang op het wangstuk. De schouderlijn blijft daarbij horizontaal.

De karabijn wordt, meer als bij KKG, naar het richtende oog toe gekanteld om de richtmiddelen in lijn met het richtende oog te krijgen.

De trekkerhand houdt de greep stevig vast en is evenredig met de benodigde trekkerdruk (hogere trekkerdruk – stevigere grip) De hand wordt zodanig geplaatst dat de trekkervinger in een correcte stand (haaks) op de trekker staat. De duim wordt over de greep geplaatst.

De rechterarm en schouder zijn volledig ontspannen en de rechterarm hangt door zijn eigen gewicht in een hoek naar beneden. Het gewicht van de rechterarm trekt de karabijn in de schouder.

De kolfplaat wordt net onder het armgewricht op de binnenkant van de bovenarm geplaatst, boven het aanhechtingspunt van de triceps. De schouders zijn ontspannen en de schouderlijn loopt horizontaal. De rechterschouder wordt *niet opgetrokken of naar de kolfplaat toegebruikt!*

De Liggende schiethouding

Net als bij de knielende houding wordt de skeletstructuur maximaal benut om het gebruik van spierkracht zo klein mogelijk te houden, daarmee een stabiele houding creërend zonder dat er door de opgewekte spierspanning ongewenst grote bewegingen in de karabijn ontstaan. Daarom is ook liggend de stand van de linkerarm steiler dan bij KKG. Gevolg is, dat de houding ook hoger zal zijn, dit een grotere knik in de pols van de steunhand zal veroorzaken en een lichte toename van de zijdelingse bewegingen.

Liggend is de stand van de linkerarm steiler dan bij KKG

Een groot verschil met Klein Kaliber Karabijn is dat vanwege de afwezigheid van een schietriem de linkerhand de lade van de karabijn moet vastpakken. Om maximale grip tussen de hand en de karabijn te behouden is een schiethandschoen met anti-slip materiaal een vereiste. De karabijn wordt recht boven het polsgewricht op de muus van de steunhand geplaatst voor een maximaal gebruik van de skeletstructuur.

De kolfplaat wordt zo hoog mogelijk in de schouder ingezet om de richtmiddelen in lijn met het richtende oog te krijgen zonder het hoofd overmatig naar voren te hoeven knikken.

De kolf wordt zo ver mogelijk naar binnen toe in de schouderholte geplaatst om de richtmiddelen zo goed mogelijk in lijn met het richtende oog te krijgen en het zwaartepunt zo veel mogelijk naar de schutter toe te brengen.

De karabijn wordt tussen de schouder en de steunhand gefixeerd door druk van de wang op het wangstuk.

De schouders zijn ontspannen en de schouderlijn loopt horizontaal. De rechterschouder wordt *niet opgetrokken of naar de kolfplaat toegebruikt!*

De karabijn wordt, meer als bij KKG, naar het richtende oog toe gekanteld om de richtmiddelen in lijn met het richtende oog te krijgen.

De trekkerhand houdt de greep stevig vast en is evenredig met de benodigde trekkerdruk (hogere trekkerdruk – stevigere grip) De hand wordt zodanig geplaatst dat de trekkervinger in een correcte stand (haaks) op de trekker staat. De duim wordt over de greep geplaatst.

De rechter elleboog wordt vanwege de hogere houding wat meer naar binnen, naar de schutter/karabijn toe geplaatst.

Het rechterbeen wordt iets minder als bij KKG opgetrokken om wat meer gewicht op de rechter elleboog te laten rusten. Hierdoor neemt, ten behoeve van meer stabiliteit, de steunende schoorwerking van de rechterarm toe.

Om ongewenst bewegen en verplaatsen of verschuiven van de steunpunten tijdens het laden en schijven wisselen zo veel mogelijk te beperken blijft de elleboog van de steunarm stevig op zijn plaats staan, de steunhand de karabijn stevig op dezelfde plak vasthouden en wordt de kolf op de grond of de brits afgesteund, waarbij de pols van de steunhand als een scharnierpunt werkt. Een knielrol, die de steunarm tijdens een pauze of het laden ondersteund, kan een belangrijk hulpmiddel zijn.

Wanneer de karabijn op een iets wat ander punt door de steunhand wordt vastgepakt, resulteert dit in een verandering van de houding en een verplaatsing van het trefpunt. Daarom kan, indien toegestaan door de reglementen, voor de juiste positie van de steunhand in de diverse houdingen met een stukje plakband o.i.d. een merkteken op de lade aangebracht worden. Hoogte correcties worden uitgevoerd door de plaats van de steunhand naar voren of naar achteren te verplaatsen.

Omdat de karabijnen voorzien moeten zijn van richtmiddelen met een keep-korrel of 'peep-sight', wordt aan het richten extra eisen gesteld. Vooral bij wisselende lichtsterkte of invallend licht vanuit een andere richting dan waarop de karabijn ingeschoten is, zal een verplaatsing van het trefpunt optreden. De meeste richtmiddelen zullen beperkt afstelbaar zijn en de schutter zal daarom het compenseren voor de afwijking door middel van 'afhouden' van het normale richtpunt in tegenovergestelde richting van de afwijking (in het Engels "hold off" of "shadowing" genoemd) tot in de perfectie moeten beheersen.

Voor de kleding gelden dezelfde regels als voor Klein Kaliber Geweer.

Copyright © revisie oktober 2009 Thijssen Schietsport Advies.
Alle rechten voorbehouden